

Kl. 17.35

Jeg anerkender statsministerens tilståelse, som vi lige har fået repeteret af socialministeren, vel stort set ordret, nemlig at Venstre tilsyneladende ikke tidligere har kunnet få øje på grupper, der ikke havde slagkraftige organisationer som talerør. Vi accepterer fuldstændig, at man er kommet så langt, at man har indset dette faux pas i forhold til, hvem man lytter til i det danske folk.

Vi synes bare, at det er problematisk, at man har denne meget snævre tilgang til hele begrebet social bæredygtighed, som faktisk er meget lovende i forhold til at få sat en anden dagsorden, ikke kun på det sociale område, men også i samspil med arbejdsmarkedet, uddannelsesområdet og en lang række andre områder.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Hans Andersen, og det er andet svar.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg finder, at man allerede i dag i kommuner og amter tager hånd om den sociale bæredygtighed, og at man sørger for at tænke på dette, når man beslutter forslag ude lokalt. Derfor finder jeg, at det først og fremmest er væsentligt, at vi får sat i værk at gøre en indsats for de udsatte grupper.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Karen Jespersen som ordfører.

Karen Jespersen (S):

Forslaget fra SF om sikring og udvikling af social og samfundsmæssig bæredygtighed har jo meget til fælles med det udspil, som den tidligere regering kom med sidste sommer, helt præcis den 22. juni, og som hed »Udvikling med omtanke – fælles ansvar«.

Det, der er fælles, er en understregning af behovet for at samtænke det økonomiske, det økologiske og det sociale, vel vidende at en sund økonomi jo ikke giver meget mening, hvis ikke den sikrer alle borgere et ordentligt liv på så lige betingelser og lige muligheder som muligt, og at det heller ikke giver meget mening med en stærk økonomi, hvis ikke den samtidig er med til at værne om økologien og miljøet.

Der opstillede den tidligere regering jo netop en plan for, også hvordan man kan gribe det an i de næste 10-20 år, hvilket igen har meget til fælles med forslaget, der ligger her fra SF. Så jeg sy-

nes, at der er meget god grund til i fællesskab også at diskutere, hvordan vi kan arbejde videre på de tanker ved at realisere dem og få tingene til at hænge bedre sammen.

Jeg tror imidlertid, at det er forkert på det her tidspunkt på det trods alt ret spinkle grundlag at gå ind og pålægge, én ting er staten, men amter og kommuner, at de skal komme med en slags udredning, og at de skal medtænke en bæredygtig udvikling på alle områder. Det kan man godt appellere til dem om. Man kan give dem gode ideer, man kan arbejde på det. Men jeg tror, at det kunne lægge gift for den her tanke, hvis de på det her grundlag på det her tidspunkt skal til at lave sådan nogle årlige rapporter.

Men dér, hvor jeg tror, at det er vigtigt at arbejde videre, er at opstille nogle mål, nogle målsætninger. Det var noget af det, den tidligere regering gjorde, hvor vi f.eks. havde tre mål for social bæredygtighed inden for Socialministeriets område: antallet af førtidspensionister, antallet af langtidssyge og antallet af mennesker på langvarig kontanthjælp. Det er jo, kan man sige, en meget håndfast forpligtelse for en regering, at man opstiller nogle mål, som man så skal holde sig til.

Jeg synes, at det ville være meget vigtigt, hvis regeringen nu også ville følge hele den tankegang op, og jeg noterede mig med stor glæde, at socialministeren nævnedes ordet forebyggelse. Jeg har nemlig prøvet at følge de udtalelser, der er kommet fra regeringen, og jeg har faktisk ikke en eneste gang hørt nogen fra regeringen bruge ordet forebyggelse. Og det tror jeg hænger meget sammen med det, som fru Line Barfod og fru Margrethe Vestager er inde på, nemlig at man definerer sociale grupper som nogle af dem, der er havnet i de alleryderste og mest alvorlige problemer, men netop dem, som er i risikozonen, og hele det forebyggende arbejde er stort set fraværende. Man kunne godt bruge et arbejde med udgangspunkt i det her til at få det sat højere op på dagsordenen.

Pia Kristensen (DF):

Den danske regering har tilsluttet sig målet om bæredygtig udvikling, som det blev formuleret i dokumenterne fra Riokonferencen i 1992.

Kl. 17.40

Bæredygtig udvikling omfatter alle aspekter af samfundsudviklingen og kan derfor også ses som det langsigtede mål for den danske natur- og miljøpolitik. Mange af de indsatser, som er beskrevet i SR-regeringens 1999-redegørelse, vil